

**СЕРГЕЙ ЕСЕНИН
КАК ТАКА ЖИВОТЪТ МЕ
УВЛЕЧЕ...**

Превод от руски: Иван Николов, 1984

chitanka.info

*Как така животът ме увлече
и от безразсъдство бях обзет,
та на донжуан приличам вече
като смахнат някакъв поет?*

*Как ли стана? И какво ли стана?
В колко женски скути съм лежал.
Не прощавам ничия измяна,
но за себе си изпитвам жал.*

*Искам глух за чувствени съблазни,
пулса ми по-равно да звучи —
и какво да диря в тия празни
женски лекомислени очи?*

*Чувство на презрение пази ме
ти си моя съдбоносен знак.
В мене снежното кипене зиме
с цвят на люляк се примеси пак.*

*И с лимонен залез вдън душата
глас дочувам в сумрака смълчан:
„Има и за буйствата разплата,
няма да избягаш донжуан!“*

*Няма да избягам и с досада
виждам, че на всичко съм готов —
да очаквам цвят след снегопада,
да наричам тръпките любов.*

*Но каквото стана, вече стана
и обичал толкова жени,
не прощавам ничия измяна,
щастие дано ме осени.*

Издание: Сергей Есенин. Стихотворения. Поемы. Издательство „Народна култура“, 1984

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.